

AYSEL FİKRƏT

GÜNAH

Dərdin dibinə düşəndə,
Yusuf oluruq.
Quyunun
Günəş axan yerindən,
bizə doğmalar boylanır.
Sonra atıb gedirlər.
Dərd bizi boğanda,
Yunus oluruq.
Öz istəyimizin qəsdinə,
Doluşub bir yekə balığın qarnına,
boğuluruq,
Bu sıx dünyanın içində,
Dərd bizi bişirəndə,
İbrahim oluruq odun içinə atılan.
Dərdin dibini, Sıxıntısını, odunu çəkib,
geri dönürüksə özümüzə,
Bunu bacardıqsa,
Peyğəmbər oluruq,
Sonra ucalıb,
ucalıb göydən baxırıq dünyaya,
çəkisizlik var ruhumuzda.
Allah...olmaq istəyirik.
Allah keç günahımızdan.

“HƏYAT BİLGİSİ” DƏRSİ

Balıqlar quşlara vurulmaz, balam,
Quşlar qanadlanıb uçarlar deyə.
Balıqlar quşlara vurulmaz, balam,
Əvvəldən yad olub, dənizlər göyə.

Quşların qanadı qırılsa əgər,
Balıqlar üzməyi bacarmasalar.
Bir gün yad suların sahillərində,
Bilmədən göz-gözə, gəlib dursalar.

Nə çıxar, bu səssiz, lal sevgilərdən,
Sular da bulanar, göylər də solar.
Dünyanın rəngləri dəyişər birdən,
Balıqlar sevgidən bəlkə boğular.

Sən bu sınıq qanad quşçığazı at,
Sən bu üzəbilməz balığı unut.
Sən düş öz yolunun izinə, balam,
Daha ürəyində başqa arzu tut.

ŞƏKİL

Gəlin şəkil çəkdirək,
Gözəl düşək şəkildə.
Qəm yağan gözlərimiz,
gülümsəsin şəkildən.

İllər ötüb gedəndə,
şəkillər yola düşür.
hər il ömür payımız,
bir şəkil ola, düşür.

Soluxan ömrümüzün,
Şəkillərmiş bəzəyi.
Evin dörd bir tərəfi,
şəkillərlə bəzənib.

Adam-adam itirlər,
yanımızda duranlar.
Tələsirlər, gedirlər,
başqa şəkil olmağa.

Kim şəkildə qalır ki,
hamı qocalır gedir.
gedir bir soyuq daşda,
baxan şəkil olmağa.